Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 188 (938) ♦ Вівторок, 4 жовтня 1994 року ♦ Ціна договірна

НАШІ ПАРЛАМЕНТАРІЇ В ООН

Триває візит делегації парламентаріїв України до Сполучених Штатів Америки, куди вони прибули на запрошення конгресу США. 30 вересня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз побував у штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй, де він мав зустріч з головою 49-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН Амарою Ессі (Кот-д'Івуар). У ході бесіди було обговорено ряд питань, пов'язаних з позицією і роллю України в діяльності найбільшої в світі міжнародної організації, співзасновником якої вона виступила 49 років тому. Голову сесії було ознайомлено з ініціативами, які делегація пропонує на розгляд форуму співтовариства націй, а також з тим, якою Україна бачить ООН та її основні органи у майбутньому.

А.Ессі висловив задоволення активною участю України в житті співтовариства націй, зусиллями, спрямованими на підтримання миру і безпеки в світі й, зокрема, її внеском у діяльність миротворчих сил ООН. Голова сесії висловив упевненість в тому, що ініціативи, з якими Україна має намір виступити на нинішній сесії, знайдуть широку підтримку делегацій інших країн.

Того ж дня О.Мороз мав зустріч із заступником генерального секретаря ООН Кофі Ананом (Гана), який відповідає за проведення миротворчих операцій та локалізацію конфліктів у гарячих точках планети. У ході відвертої і щирої розмови Олександр Мороз, нагадавши про участь України в заснуванні ООН та підкресливши її високу відповідальність за долю цієї організації, закликав бачити в нашій державі такого члена світового співтовариства, який здійснив радикальний крок справді історичного значення, першим розпочавши добровільне ядерне роззброєння.

(Закінчення на 2-й стор.).

До 50-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників

Бери шинелю. Їдь до «Перемоги»

Доки в цих людей битимуться серця, в кардіологічного профілю санаторії «Перемога» житиме... війна. В спогадах, піснях, суперечках: чий командир був бойовитіший, який фронт наступальніший, де було просто «гаряче», а де обпікало «пекельним вогнем». Вони зовсім забули, що ще тиждень тому, вдома, кожен з них був невдоволений поведінкою внуків і президентів, балаканиною міністрів і депутатів, атаками цін на жалюгідні пенсії, всім життям, яке, за їхнім розумінням, котиться зовсім не туди, куди б мало котитися... Але, слухаючи запальні суперечки, ми бачили: санаторні дискусії не поділяють ветеранів на лівих і правих, опозицію й центр — тут, у «Перемозі», їх єднає минуле, зрозуміле й близьке їм навіть з віддалі півстоліття. Може, саме це й зумовлює найбільший лікувальний ефект...

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження пам'ятним знаком «50 років визволення України»

З нагоди 50-річчя визволення України від фашистських загарбників та у зв'язку з Указом Президента України від 22 березня 1993 року № 92 «Про всенародне відзначення 50-річчя визволення України від фашистських загарбників» постановляю:

Нагородити пам'ятним знаком «50 років визволення України» ветеранів війни — громадян України, а також учасників визволення України — громадян інших держав.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 28 вересня 1994 року.

Навести порядок у виконавчій вертикалі

Як повідомили у Прес-службі Президента України, Леонід Кучма, узгодивши свої позиції з головами обласних, Київської та Севастопольської міських Рад народних депутатів, вніс до Верховної Ради України пропозиції щодо змін та доповнень до проекту Закону України «Про місцеві Ради народних депутатів».

Президент України пропонує залишити за місцевими Радами народних депутатів функції органів місцевого самоврядування. А головам Рад та очолюваним ними виконавчим комітетам Президент України міг би делегувати за поданням Кабінету Міністрів України повноваження державної виконавчої влади.

З питань здійснення цих повноважень голови Рад і очолювані ними виконавчі комітети повинні бути підпорядковані Кабінету Міністрів, підзвітні та підконтрольні Президентові України. Аналогічна підпорядкованість і підзвітність пропонується і для відносин виконавчої влади по вертикалі: область — місто (район) — село (селище).

Відповідно до запропонованих Президентом України змін до проекту Закону передбачається право скасування Президентом України розпоряджень голів Рад та рішень очолюваних ними виконавчих комітетів, які суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства.

(Закінчення на 2-й стор.).

Церква і держава — не близнята-брати

У Києві відбулася міжнародна конференція «Свобода віровизнання. Церква та держава в Україні», зорганізована Українською правничою фундацією, Українським центром прав людини і Камберлендською школою права (Семфордський університет, США) за сприяння уряду України. У ній взяли участь представники майже всіх релігійних об'єднань, що діють нині в Україні.

На конференції також виступили президент Української правничої фундації, народний депутат Сергій Головатий, голова Комісії Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Володимир Буткевич, віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань Іван Курас та заступник голови парламентської Комісії з питань культури і духовності Лесь Танюк. Учасників конференції привітали ієрархи українських церков, посол США в Україні Уільям Грін Міллер.

В Генеральній прокуратурі України

Слідчо-оперативною групою Генеральної прокуратури України завершено розслідування кримінальної справи щодо звинувачення у хабарництві колишнього першого заступника міністра зовнішніх економічних зв'язків України Стешенка, заст. начальника Головного управління зовнішньоекономічної політики і міжнародних економічних організацій Погребняка та ряду інших високопоставлених службових осіб МЗС України. Будучи наділені законами України великими правами й повноваженнями, вони підпорядкували здійснення державних завдань своїм користолюбним інтересам, перетворивши службові посади на джерело особистого збагачення. Протягом 1991 — 1992 рр. зазначена група службових осіб за хабарі здійснювала в інтересах інофірм й вітчизняних комерційних структур дії у сфері зовнішньоекономічних відносин, пов'язані з видачею квот і ліцензій на експорт продукції й сировини за кордон, реєстрацію товарообмінних контрактів і т. ін. Кримінальну справу направлено на розгляд до суду.

У зв'язку із трагедією на Балтиці

З глибоким сумом і скорботою народ України сприйняв звістку про трагедію порому «Естонія», що призвела до значних людських жертв.

Президент України Леонід Кучма висловив співчуття Президенту Естонії Л.Мері у зв'язку з трагічною загибеллю естонських громадян і висловив прохання передати рідним і близьким загиблих глибоке співчуття з приводу тяжкого лиха, що їх спіткало.

Леонід Кучма висловив співчуття Королю Швеції Карлу XVI Густаву, сім'ям і рідним загиблих. Народ України поділяє з шведським народом біль втрати, йдеться у посланні українського Президента.

НАВЕСТИ ПОРЯДОК У ВИКОНАВЧІЙ ВЕРТИКАЛІ

(Початок на 1-й стор.).

У межах реалізації делегованих повноважень державної виконавчої влади головам Рад та очолюваним ними виконкомам пропонується надати право скасування розпоряджень нижчестоящих голів Рад та виконкомів, а також зупиняти до вирішення у судовому порядку дію актів розташованих на відповідній території органів державного управління, місцевого самоврядування, адміністрації підприємств, організацій та установ, інших юридичних осіб, що суперечать чинному законодавству. Крім того, голови Рад та виконкомів за пропозицією Л.Кучми повинні мати право на координацію дій силових регіональних структур для забезпечення законності, охорони громадського порядку, захисту прав і свобод.

На думку фахівців, ці та інші, запропоновані Л.Кучмою, зміни до проекту Закону «Про місцеві Ради народних депутатів», не порушують балансу сил у вищих ешелонах влади, створюють умови для відновлення міцної виконавчої влади і реформування українського суспільства на цивілізованих засадах.

Укрінформ.

ЯК СЛОВО ВІДГУКНЕТЬСЯ?

Факультетові журналістики Львівського державного університету імені Івана Франка виповнилося 40 років

З усіх куточків України з'їхалися до альма-матер випускники університету, щоб вклонитися доземно своїм наставникам, зустрітися з друзями, познайомитися з новою генерацією студентства, пом'янути добрим словом тих, кого вже нема серед нас...

Факультет тулиться в тих же скромних аудиторіях, та горизонти його значно ширші, бо цей факультет як ніякий інший завжди був в епіцентрі ідеологічних смерчів і залишається індикатором суспільних процесів. Колись у перервах між лекціями студенти, надто — першачки, притулившись до стін, співали українських пісень. А стіни були обвішані стіннівками, у яких друкували новели й повісті з продовженням. І вже згодом ми усвідомлювали, що журналістика — не професія і не посада, а вічний екзамен, хресна дорога. І читачеві байдуже, кого він читає — чи то початківця з оригінальним баченням світу, чи «метра», який обійняв посаду і гадає, що це — назавжди. Читач шукає в газеті відповідь на те, що його хвилює. А хвилюють його здебільшого вічні теми й проблеми. І готуючи «слуг партії» в часи тоталітаризму, готуючи «вільних» журналістів, педагоги факультету невтомно повторювали і повторюють цю істину.

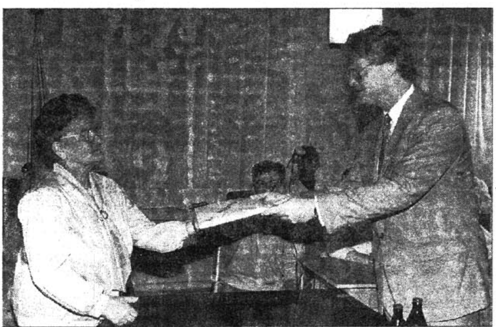
Цього року відбувся випуск журналістів, які вступили на факультет пам'ятного 1989 року. «Щасливці!» — не без нотки суму подумала я, коли слухала відповіді випускників, їхній захист дипломних робіт не в ролі голови державної екзаменаційної комісії. А «щасливці», відхиляючись від теми, говорили про проблеми свого покоління, про символічну й вельми умовну свободу преси за умов животіння в тенетах печерного поки що ринку...

«Боротьба» проти фемінізації факультету, яка тривалий час велася тут з цілком гуманних мотивів (не жіноча це професія, не сприяє вона сімейному благополуччю), завершилася капітуляцією чоловічої статі. На факультеті (та хіба лише на факультеті?) запанував матріархат: серед цьогорічних першокурсників дівчат утричі більше, аніж юнаків. Втім, гадаю, декан факультету професор Володимир Здоровега та вся його педагогічна рать не червоніє за тих представників і слабої, і сильної статі, які працюють у пресі, і в «Голосі України» зокрема.

Уклін вам, дорогі учителі, від усіх львів'ян, які працюють нині в «Голосі України»!

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Фотофакт

Американська фірма «Моторола» надала гуманітарну допомогу науково-лікувальному об'єднанню охорони матері й дитинства — 70 точок зв'язку. Це дасть змогу терміново викликати необхідну медичну допомогу.

На знімку: віце-президент фірми «Моторола» пан Пет Канаван вручає технічну документацію заступникові головного лікаря Варварі Лабзіній.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

НАШІ ПАРЛАМЕНТАРІЇ В ООН

(Початок на 1-й стор.).

К.Анан з глибоким переконанням підтримав цю думку. Він дав високу оцінку міжнародної діяльності України й особливо участі її підрозділів у здійсненні операцій по підтриманню миру. Ви можете пишатися своїми військовослужбовцями, які виконують нині миротворчу місію під прапором ООН, наголосив заступник генерального секретаря. Він закликав Україну брати більш широку участь у матеріально-технічному забезпеченні операцій ООН по підтриманню миру. К.Анан ознайомив гостя із загальним становищем у сфері миротворчості, уважно вислухав викладені погляди й побажання щодо реформ, проведення яких потребують напередодні півстолітнього ювілею ООН її провідні органи.

Від імені Верховної Ради О.Мороз запросив заступника генерального секретаря ООН найближчим часом відвідати Україну. Запрошення було з вдячністю прийнято.

Увечорі Олександр Мороз мав зустріч з головою Ради Безпеки ООН у вересні Хуаном Антоніо Барнуево (Іспанія). В ході бесіди було підкреслено, що Україна вбачає у Раді Безпеки гаранта своєї національної безпеки і підтримує рішучі дії цього впливового органу, спрямовані на попередження, відвернення і розв'язання міжнародних конфліктів.

Глава парламентської делегації порушив питання про відшкодування втрат, що несуть внаслідок запровадження санкцій Ради Безпеки ООН держави, які межують із зонами регіональних конфліктів. При цьому підкреслювалося, що таке відшкодування передбачається положеннями Статуту ООН, але має бути створений відповідний механізм. Процедура компенсації понесених втрат досі нерозроблена, і ця проблема вимагає підвищеної уваги всіх членів ООН.

Олександр Мороз зазначив, що Україна підтримує зусилля Ради Безпеки, спрямовані на попередження і врегулювання збройних конфліктів. Разом з тим, українською стороною було висловлено думку про те, що діяльність Ради Безпеки слід привести у відповідність із новими політичними реаліями й вимогами часу, щоб вона функціонувала ефективніше і більш оперативно. Х.А.Барнуево зазначив, що в цьому питанні його точка зору цілком співпадає з висловленою. На закінчення зустрічі з обох боків було наголошено, що інтереси кожної окремої країни мусять лежати в межах її кордонів, а розподіл світу на сфери впливу протирічить основоположним ідеям та принципам ООН.

У зустрічах Олександра Мороза з головою сесії ГА ООН і заступником генерального секретаря ООН взяли участь міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко, голова Комісії Верховної Ради у закордонних справах та зв'язках з СНД Борис Олійник.

Укрінформ.

Бери шинелю. Їдь до «Перемоги»

(Початок на 1-й стор.).

Утім, є й інші причини, чому так охоче збираються в «Перемозі» колишні фронтовики, інваліди війни і праці, ліквідатори наслідків Чорнобильської аварії, воїни-афганці, всі, ким опікується Міністерство соціального захисту. За їхніх мізерних пенсій безплатна путівка — уже переконливий привід пакувати валізи до санаторію. (А державі одна путівка обходиться в п'ять мільйонів. За одну зміну тут набираються здоров'я і сил більш як триста осіб). А коли ця безплатна путівка на місці підкріплюється чудовими умовами: сучасним лікувально-діагностичним корпусом з усією необхідною медичною апаратурою і методами лікування, одно-, двомісними палатами, кваліфікованими лікарями — не лише кардіологами, а й фахівцями «вузьких» профілів, прекрасним 22-гектарним садом, сауною і двома басейнами, можна вважати, що не все ще в цьому житті належить «бізнесменам», є ще місця, де розгубленим і розчарованим ветеранам не доводиться «кидатися в бій» від приниження.

... Вони гуляють стежинами осіннього саду, забивають «козла», гортають підшивки газет, гарячково доводять: чий, який, де... Вони не знають, що їхній затишний санаторний мікросвіт щодня обороняє від атак економічних нісенітниць змушений бути бойовим колектив «Перемоги».

— Ми бюджетний заклад, — зітхає головний лікар з 14-річним стажем Галина Федорівна Кулакова, — і цим усе сказано. Знаєте, в чому я бачу різницю між минулим і теперішнім? Не в зміні системи чи влади. Ні. Раніше були гроші, не було де дістати товарів, матеріалів, апаратури... Нині діставай, що хочеш, — немає грошей... Ось така філософія...

І справді, такому «діамату» не позаздриш. Наприклад, з півтора мільярда, щомісяця асигнованих на «Перемогу», аж 500 мільйонів «випиває» за гарячу воду «Київжитлотепломережа». На решту не розгуляєшся. Тому теплиці не добудовані — іржавіють металоконструкції, щоранку Галина Федорівна збирає на нараду «генштаб» санаторію, майже з військовою ретельністю виробляють тактику: як розділити кошти, як втримати кадри. Середня заробітна плата лікарів — 400 тисяч карбованців, технічних робітників — аж 200 тисяч... Слюсар з тієї ж «Київжитлотепломережі» заробляє багато більше, ніж «командир» такого величезного санаторного господарства... Втім, «на війні як на війні». І «Перемога» не винаток.

Слава Богові, що не відчувають цих прицільних життєвих залпів ті, хто тікає в «Перемогу» відпочити серцем і душею, хто їде сюди з надією зустріти молодість, хай обпечену війною, хай декому незрозумілу, але свою молодість. І цим усе сказано!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Лист до редакції

Не треба спрощувати історію

Наближення 50-річчя Перемоги над німецько-фашистськими загарбниками спонукує кожного чесно й неупереджено підійти до осмислення трагічної долі України та її народу в роки воєнного лихоліття. З глибокою вдячністю і скорботою схиляємо голови перед звитяжцями-ветеранами, які зі зброєю в руках визволяли рідну українську землю від чужинців, перед тими, які полягли на фронтах, загинули від фашистських тортур в окупованих містах і селах, у концтаборах, ведучи драматичну боротьбу за право вільно жити на споконвічній землі своїх предків.

Світла пам'ять про них повинна стати нашою духовною підмогою на шляху утвердження Української державності, суспільної консолідації, громадянської злагоди, примирити живих і мертвих незалежно від національності, політичних і релігійних поглядів та переконань. Саме це, на наш погляд, повинно пронизувати всю підготовку і відзначення ювілею.

Тому дивують і настороржують окремі заяви і публікації, що з'являються в засобах масової інформації, які, спрощено, однобічно трактуючи драматичну історію українського народу в роки війни, свідомо чи несвідомо, розпалюють пристрасті, об'єктивно не сприяють відновленню історичної правди.

Уважне ознайомлення із заявою ветеранів війни («Голос України» за 10 вересня ц.р.) дає підставу вважати, що автори заяви не зрозуміли виваженої позиції голови Ювілейного комітету, віце-прем'єра уряду І. Кураса щодо відзначення 50-річчя Перемоги.

Важко погодитися з авторами листа, які розцінюють інтерв'ю І. Кураса в газеті «Урядовий кур'єр» від 30.08.1994 року як спробу принизити роль і значення Великої Перемоги, що з тексту не випливає.

Ми вважаємо, що згадане інтерв'ю відзначається відповідальністю, продуманістю, прагненням підійти до святкування Перемоги з позицій історичної правди, враховуючи непрості й неоднозначні реалії того героїчного і трагічного часу.

Завдання науковців, усіх свідомих громадян нашої держави полягає в тому, щоб відійти від схематизму і стереотипів, вийти на нові концептуальні підходи, які увібрали б у себе всю складність у висвітленні суперечливого минулого нашого народу.

В. КОНОНЕНКО, ректор Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника, академік АПН України, професор, доктор філологічних наук; С. МАКАРЧУК, декан історичного факультету Львівського університету ім. Івана Франка, професор, доктор історичних наук; О. КУЗЬМИНЕЦЬ, зав. кафедри історії України Українського державного педагогічного університету ім. Михайла Драгоманова, професор, доктор історичних наук; М. РЕХТМАН, ветеран Великої Вітчизняної війни, доцент, кандидат історичних наук; М. КУГУЛЯК, декан історичного факультету Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника, доцент, доктор філософії; В. ГРАБОВЕЦЬКИЙ, зав. кафедри історії України Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника, професор, доктор історичних наук; Л. БАБІЙ, голова департаменту з гуманітарних питань Івано-Франківського міськвиконкому, доцент, кандидат філософських наук.

РЕФОРМИ АБО СТАГНАЦІЯ, ПЕРСПЕКТИВИ АБО КРАХ

Останнім часом дедалі частіше у душах простих людей лунають нотки ностальгійного суму за безтурботним, як здається багатьом з позицій сьогодення, недалеким минулим. На превеликий жаль, сам процес погіршення соціально-економічної обстановки, періодичного загострення політичної ситуації в країні чималою мірою сприяє цьому. Інакше кажучи, той кредит довіри, який був відпущений реформаторам на процес передусім соціально-економічних перетворень, практично вичерпаний. Якщо скористатися шаховою термінологією, час у них на прапорці. Тому, щоб урятувати ситуацію, черговий, радикальний реформаторський хід має бути зроблено негайно.

Водночас хотілося б, щоб кожен з нас замислився і ще раз усвідомив, що ті соціально-економічні й суспільно-політичні процеси, які відбуваються в нашій незалежній Українській державі, той складний, тернистий шлях глибоких радикальних перетворень у всіх сферах життя суспільства, перехід від командно-адміністративної до ринкової економіки є об'єктивною необхідністю. Розумної альтернативи цьому немає.

Так, справді, з позицій сьогодення перша половина вісімдесятих років видається чи не раюванням, пригадується дешевизною і доступністю товарів і послуг. Тоді постає закономірне запитання: чому ж ми з вами підтримали політику М.Горбачова, спрямовану на злам командно-адміністративної системи і перехід до ринку? Та тому, що з позицій тих самих брежнєвських часів рівень життя у західних країнах здавався нам недосяжним. А хотілося високої якості життя, як у них. Це цілком природне прагнення людиною кращого життя. Та будь-яка, в тому числі й економічна, система має свій певний потенціал, свій ресурс, що на якомусь етапі може бути геть вичерпаний.

Не треба намагатися сьогодні паплюжити й ганити наше минуле, ту систему, з якої ми всі вийшли. Але для того, щоб зрозуміти суть нового явища, його треба розглядати не догматично, а в діалектиці, в динаміці. Справді, тільки завдяки жорсткій централізованій системі керування економікою було в найкоротші строки створено військово-промисловий потенціал, який дав можливість зламати хребет фашистському звіру і врятувати як свій народ, так і всю людську цивілізацію від фашистської чуми. В історично відносно короткий післявоєнний проміжок часу було зведено з руїн тисячі міст і сіл, промисловість і сільське господарство.

Треба бути об'єктивним і визнати, що в екстремальних ситуаціях командно-адміністративна система себе виправдала. Та згодом, з початку шістдесятих років, вона почала пробуксовувати і у вісімдесяті роки практично зупинилася. Потенціал її було майже цілком вичерпано. А нам хотілося жити ще краще, як на Заході. Та в рамках жорсткого централізованого керівництва економікою, монопольного становища державної власності на засоби виробництва це цілком природне бажання і прагнення людей реалізувати було вже неможливо. Можна провести грубу аналогію з їздою в автомобілі. Якщо ми їдемо «Запорожцем», то хоч який буде висококласний водій, ми ніколи не зможемо досягти швидкості й комфортності їзди в «Мерседесі», доки не пересядемо в нього. Тому потрібна зовсім інша система господарювання, з зовсім іншим механізмом мотивації до праці. Такою системою є ринкова економіка. Як кажуть західні економісти, ринок також не дарунок, але, на жаль, поки що кращого людство ще не вигадало.

Всілякі розмови і докази, що краще знову повернутися до тієї жорстко регламентованої, централізованої системи керування економікою, з відновленням монопольного становища держвласності, відсутністю всілякої конкуренції, не витримують жодної критики передусім з двох причин. По-перше, припустимо, що почнеться відкат реформ і за кілька років ми сповна відродимо командно-адміністративну систему й досягнемо рівня життя 1985 року. Але ж далі в рамках тієї системи ми не зможемо рухатися з раніш викладених причин. А жити бажатимемо дедалі краще. І знову доведеться нам шукати нового «Горбачова», знову перебудовуватися і т.ін. По-друге, тепер навіть технічно відновити минулу систему господарювання в Україні практично неможливо, бо лише десь для 15 відсотків вироблюваної продукції існує замкнутий технологічний цикл у нашій країні. Що ж до решти продукції кооперація відбувається як між країнами СНД, так і східноєвропейськими державами колишньої РЕВ. Тому навіть якби ми в себе знову відродили і Держплан, і Держпостач, і держзамовлення, це жодною мірою не гарантує нам на 100% поставки з тієї ж Росії. Бо її підприємства реалізовуватимуть свою продукцію у ті країни і тим підприємствам, де їм буде фінансово вигідніше.

Джерелом багатства будь-якого суспільства незалежно від його політичної системи є праця. Але те суспільство, та суспільно-політична формація будуть ефективнішими, де буде закладено сильніший мотиваційний механізм до праці.

Спробуймо відповісти на запитання: що ж може змусити людину працювати? Відповідь проста — три чинники: страх, свідомість та інтерес. Візьмімо рабовласницьке суспільство. Основним, головним мотивом до праці був страх перед фізичною розправою. Цей же мотив переважав за феодалізму. Решта чинників практично не діяла. А в сучасному капіталістичному суспільстві інтенсивно й органічно в тісній взаємодії працюють усі три чинники. І чинник страху, але не страху перед фізичною розправою, а економічного страху: боязнь підприємця-власника розоритися змушує його працювати по 15—18 годин на добу, і побоювання звичайного робітника втратити роботу. І стимул чи матеріальна заінтересованість, бо результати праці дуже жорстко пов'язані з реальною заробітною платою і рівнем життя. І свідомість. Приміром, узяти того самого японського робітника. Його культура праці, його сумлінність, його прив'язаність до своєї фірми просто не дозволяють йому виконувати свою роботу погано, неякісно.

Киньмо ж тепер ретроспективний погляд на колишню нашу систему. І поставимо собі аналогічне запитання: що змушувало людину працювати в нас? Відповіді на поверхні. За часів Сталіна — страх, причому страх перед фізичною розправою, і свідомість. Так, свідомість. Можна тепер сперечатися, дискутувати про те, яка була ця свідомість — фанатична, не фанатична. Та лише завдяки їй, ентузіазмові було в найкоротші строки зведено Дніпрогес і Харківський тракторний, створено потужний промисловий потенціал, який викував зброю перемоги в роки Великої Вітчизняної війни.

За Брежнєва чинник страху вже не діяв ні у фізичній інтерпретації, ані в економічній через відсутність приватної власності. Трохи діяли після реформи 1965 року заохочувальний чинник і якоюсь мірою свідомість, сповнена патріотичним пафосом перемоги в роки війни.

За Горбачова, надто в 1990—91 роках, до недіючого чинника страху додалося цілковите недіяння заохочувального чинника, бо порожні прилавки крамниць геть вихолощували прагнення заробляти гроші. І останній чинник — свідомість — поховано засобами масової інформації, устами й перами окремих розумників, що виливали відра бруду й наклепів на нашу Батьківщину, наш народ, нашу велику Перемогу. І як наслідок — поховано всі ідеали, втрачено всяку віру.

І ринкові доведеться одразу вмикати два головні чинники. Це чинник страху, причому економічного страху, та інтерес, або стимул. Що ж до свідомості, то для її вмикання на повну силу потрібно піднести культуру, виховати високу моральність. Але це досить тривалий період, який вимагає істотних інвестицій, передусім у сферу культури та освіти.

Але щоб на повну силу запрацювали перші два чинники, треба перш за все ліквідувати монопольне становище державної власності. А для цього треба форсувати процес роздержавлення і приватизації у поєднанні з інтенсивним створенням фондової біржі та ринку цінних паперів. Сьогодні, як повітря, потрібні реальні власники. Причому все це має стати складовими ланками політики лібералізації економіки. І, либонь, протягом найближчих місяців у міру спаду інфляційної хвилі, спричиненої величезною кредитною емісією сільському господарству, слід здійснити грошову реформу.

Нині ми живемо в умовах, коли в нас немає ані плану, ані ринку. Економічний механізм, який раніш як «пальне» отримував командно-адміністративні волевияви, практично заглушуємо, а новий мотиваційний механізм ринкової економіки ще не почав працювати. Потрібно якомога швидше запустити цей механізм, створити нормальні умови для ділових, заповзятливих людей. А це передусім — реформування власності, її роздержавлення. Приватизація, що є головною ланкою ринкових перетворень. Решта— похідні від неї. Не вирішивши головного, ми весь час тупцюватимемо на місці, заганяючи економіку все далі в глибину кризи.

Якби протягом останніх років ми поступово відходили від адміністративно-командної системи і переходили до ринкової економіки, тобто, руйнуючи одне, одночасно створювали нове, становище було б інакше. Легко, звичайно ж, бути розумним заднім числом. Але історичний шанс на порівняно легкий перехід, на жаль, упущено. І тепер можна погодитися з тезою, висунутою найрадикальнішими з економістів ще в роки горбачовської перебудови, про те, що не можна перескочити прірву двома стрибками. Треба розігнатися й стрибнути. Продовження ситуації агонії не має жодного сенсу.

У свідомості наших людей мало не генетично закодувалася неприйнятність як самої приватної власності, так і людей з вищими доходами. Але ж головне в тому, щоб поява людей з вищими доходами, які займаються бізнесом чи підприємницькою діяльністю, вписувалася в чинні закони, щоб їхні доходи вчасно були декларовані й відповідно оподатковані. У цьому зв'язку слід форсувати як розвиток податкової інспекції, так і особливо інтенсивний розвиток і зміцнення податкової поліції. Ухиляння від сплати податків має стати найстрашнішим економічним злочином у державі. Це є життєвою аксіомою будь-якого цивілізованого суспільства.

Не повинно бути жодних обмежень заробітної плати. Зняття всіляких бюрократичних бар'єрів на шляху дрібного бізнесу і приватного підприємництва відродить дух конкуренції, і зрештою на видноколі замаячать обриси тієї нормальної і здорової економіки, коли не виробник і торговець диктують свої умови покупцеві, а навпаки: купуючи ті чи інші товари, споживач тим самим змушує виробника й торговця повернутися лицем до його потреб.

Михайло ЧЕЧЕТОВ,
народний депутат України, заступник голови Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Конституції (Основного Закону) України

Внести до Конституції (Основного Закону) України такі зміни і доповнення:

1. У тексті Конституції слова «Кримська Автономна Радянська Соціалістична Республіка», «Кримська АРСР», «Кримської АРСР», «Республіки Крим» замінити відповідно словами «Автономна Республіка Крим», «Автономної Республіки Крим».

2. Пункти 21-1 і 31 частини третьої статті 97 викласти в такій редакції:

«21-1) дострокове припинення повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих Рад народних депутатів у разі, якщо вони порушують Конституцію і закони України, і призначення нових виборів депутатів цих Рад»;

«31) зупинення дії правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим у разі невідповідності їх Конституції і законам України; скасування правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим у випадку, коли Верховна Рада Автономної Республіки Крим не привела їх у відповідність з Конституцією і законами України; скасування рішень обласних, районних, міських, районних у містах Рад народних депутатів, якщо вони прийняті з порушенням Конституції і законів України».

**Президент України
Л.КУЧМА.**

м.Київ,
21 вересня 1994 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення доповнення до статті 4 Закону України «Про підприємництво»

Верховна Рада України **постановляє:**

Доповнити частину другу статті 4 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., №14, ст.168; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №51, ст.680; 1993 р., №30, ст.322, ст.324, №51, ст.481, ст.482; 1994 р., №3, ст.13, №28, ст.234) абзацом такого змісту:

«виробництво пожежної техніки, протипожежного устаткування, надання послуг і виконання робіт протипожежного призначення».

**Президент України
Л.КУЧМА.**

м.Київ,
23 вересня 1994 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про первинну кредитну емісію Національного банку України на III та IV квартали 1994 року

Виходячи з обсягу валового внутрішнього продукту, визначеного Міністерством економіки на III квартал 1994 року, і враховуючи фактичне виконання показників грошово-кредитної системи в липні-серпні та у першій половині вересня цього року, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Встановити граничний розмір первинної кредитної емісії Національного банку України:

— на кінець III кварталу 1994 року (станом на 1 жовтня цього року) у розмірі 144 трлн. карбованців;

— на кінець IV кварталу 1994 року (станом на 1 січня 1995 року) у розмірі 164,6 трлн. карбованців.

2. Кабінету Міністрів України:

— до 15 жовтня 1994 року вжити заходів щодо мобілізації для розрахунків з сільгоспвиробниками по державному контракту 4 трлн. крб. кредитних ресурсів, використаних у III кварталі 1994 року на не програмні цілі;

— забезпечити погашення до кінця вересня цього року прострочених кредитів, виданих для закупівлі хліба та фінансової стабілізації окремих галузей в сумі 1,2 трлн.крб., а також безумовну сплату Національному банку України процентів за користування вказаними та іншими кредитами.

3. Національному банку України, починаючи з IV кварталу 1994 року, надавати кредити уряду тільки шляхом надання кредиту під короткострокові казначейські векселі, виписані Міністерством фінансів України.

**Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.**

м.Київ,
23 вересня 1994 року.

Продиктовано в номер

Німеччина пропонує генератор для АЕС...

Німеччина має намір безкоштовно передати Україні генератор для Рівненської атомної електростанції. Про це йдеться у розповсюдженому 1 жовтня повідомленні посольства Німеччини в Україні. «Федеральний уряд, — зазначає посольство, — бачить у цьому кроці додатковий конкретний внесок у зусилля Заходу поліпшити енергетичну ситуацію в Україні напередодні зими». «Уряд Німеччини виходить з того, що цим кроком можна прискорити закриття Чорнобильської АЕС», — йдеться у заяві. Генератора було зібрано для атомної електростанції у Гайфсвальді, яку нині виведено з експлуатації. До останнього часу він працював тільки у пробних пусках.

...а США — сховища для відпрацьованого ядерного палива

Весною 1995 року на Запорізькій атомній станції розпочнеться будівництво сухого сховища відпрацьованого ядерного палива. Його фінансує американська компанія Duke Engineering Service.

Своєрідна традиція

Справді традиційно відзначили п'ятирічний ювілей шахтарських страйків гірники шахти імені Стаханова виробничого об'єднання «Красноармійськвугілля». Тут знову «залягли», але цього разу — ненадовго. За три останні місяці трудовому колективу заборгували понад 18 мільярдів карбованців, тож незалежна профспілка гірників і підняла шахтарів-стахановців на супротив. Напередодні страйку адміністрація зобов'язалася погасити заборгованість за рахунок валюти, яка передбачалася на технічне переозброєння підприємства, що нині перебуває в жалюгідному стані. До речі, минулого місяця тут було видобуто лише 60 тисяч тонн вугілля, що раніше робилося лише за чотири дні...

З миру по нитці

Луганський обласний комітет товариства «Червоний хрест» заснував банк одягу. Представники соціально найнезахищеніших верств населення зможуть там безкоштовно поповнити свій гардероб за рахунок тих, хто зняв одежину з власного плеча.

І пряником, і батогом...

В управлінні СБУ по Львівській області відбулася нарада керівного складу за участю голови СБУ Валерія Малікова. Нарада підсумувала результати перевірки всіх напрямів діяльності управління, зокрема й стану виконання Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо посилення боротьби із злочинністю». Відзначалося, що управління має певні здобутки в сфері захисту економічних інтересів держави. Державі повернуто великі суми в карбованцях, валюті, а також велику кількість сировини, промислових та продовольчих товарів. На нараді було вказано й на недоліки, які стосуються одержання і перевірки оперативної інформації, виконавської дисципліни. Як повідомив прес-центр управління, окремим керівникам підрозділів указано на їхню неповну службову відповідність посадам.

Повноважну делегацію ВР Криму для переговорів

створено за постановою сесії кримського парламенту «Про організацію роботи ВР Криму у зв'язку з постановою ВР України «Про політико-правову ситуацію в Автономній Республіці Крим». Сесія звернулася до ВР України з пропозицією створити «повноважну делегацію України для спільної роботи».

Лист Президенту України

Відкритий лист Президентові України Леоніду Кучмі направили вчора на зборах трудового колективу педагоги та співробітники дитячої школи мистецтв № 2 Запоріжжя.«Наша нинішня заробітна платня не лише принижує нас і нашу професію, а й лишає нашу країну майбутнього. Ми не можемо дозволити собі піти до театру чи на концерт, купити необхідні книги або платівки. На весь рік школі дають єдину санаторно-курортну путівку. Ми не можемо розраховувати на необхідне медичне обстеження... Усе це призводить до великого відпливу педагогічних кадрів... Невже для того, щоб звернути на себе увагу депутатів Верховної Ради та уряду, потрібно вдатися до самоспалення або голодування?»

РАХУВАЛИ — ВЕСЕЛИЛИСЯ...

... А прийшли до каси — заплакали. І йдеться не про когось там, а про комбайнерів, без яких не їли б ми хліба щоденного. І яких держава наша своєю податковою політикою загнала в глухий кут, з якого вибратися можна лише кинувши оту «найпочеснішу» та «найпрестижнішу» професію на селі і взявшись до якогось діла. Бо при комбайнерському — сезонному, по суті, — не тільки сім'ю не прогодуєш, а й сам не проживеш. То колись про комбайнерів говорили не без заздрощів: хоча й нагарувався на тих жнивах, проте за кілька тижнів на весь рік себе забезпечив. Тепер праця їхня теж від зорі до зорі, у літній спекоті — без продиху, без вихідних, а щодо оплати...

Ось вам конкретний приклад. Комбайнер Олексій Холостенко з радгоспу «Андріївський» Білгород-Дністровського району навіть за нинішнього недороду зібрав своїм «Доном» понад тисячу тонн зерна — найбільше не тільки в господарстві, а й у всьому районі. За такий рекорд, здавалося б, й оплата мала бути відповідна. В бухгалтерії справді нарахували йому чимало: 7 мільйонів 358 тисяч карбованців та плюс 3 мільйони премії. Дізнався про це механізатор — зрадів: не задарма старався! А прийшов до радгоспної каси — розпач охопив: видали йому на руки аж... 4,5 мільйона карбованців. Де ж поділася решта? А «прогресивна» шкала податків «з'їла». Така ненаситна, що проковтнула одразу майже шість мільйонів, так важко зароблених комбайнером грошей, — і не вдавилася.

— Дозвольте, — спробував щось доводити комбайнер, — але ж заробіток у жнива — то, вважайте, весь мій річний дохід, бо в місяці, коли ремонтував комбайна, готувався до жнив, заробіток, самі знаєте, який: по 175 тисяч карбованців. То, може, оті 10 мільйонів та розкидати по місяцях року? Ні, не можна, пояснили, бо податкова інспекція одразу засіче — незаконно. Тож звертайтеся, шановний Олексію Михайловичу, чи то до уряду, чи до Президента, Верховної Ради — то в їхній компетенції якось вам зарадити...

Що ж, справді, «за законом» обібрали О. Холостенка й ще тисячі його колег по всій Україні. І тепер не тільки він бідкається: за що паливо, одяг на зиму придбати, хату полагодити, жити на що? Виходить, що в столичних владних структурах, утверджуючи оту «прогресивну» шкалу податків, мали на увазі самих лише нововиявлених бізнесменів (хоча й щодо них такий підхід вельми сумнівний, тим більше, що ті таки знайдуть якісь шпарини, щоб себе не зобидити) й геть зовсім забули про наших годувальників-комбайнерів, у яких робота справді специфічна, сезонна, й підхід до яких мав би бути не загальний, а диференційований. Бо й справді, що робитимемо, коли всі вони візьмуть та й покинуть збиральні машини, стануть, скажімо, водіями автомашин чи трактористами або подадуться ще кудись, можливо, й подалі від села, де їх так оббирають?

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Спочатку наймося самі...

Голова Рівненської обласної Ради народних депутатів Роман Василишин видав розпорядження «Про тимчасове обмеження вивезення з області продуктів та окремих видів промислової продукції». Йдеться, зокрема, про м'ясні і молочні продукти, цукор, зерно, крупи, картоплю, олію, яйця, консерви, макаронні вироби і т. ін. — всього 25 найменувань. У списку значаться ще й мінеральні добрива, деревина і вироби з неї, цемент, шифер, цегла, бурштин, лляні тканини...

У розпорядженні зазначено, що «... вивезення вказаної продукції може здійснюватися лише на умовах вигідних бартерних операцій».

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Екологія

УМЕЛ — новий «зелений» виток

У приміщенні екологічної асоціації «Зелений світ» відбулася презентація нової організації — Української молодіжної екологічної ліги (УМЕЛ). Головне завдання ліги — сприяти молодим людям у здійсненні їхніх екологічних прагнень. Її створено з ініціативи Спілки молодих орнітологів України, молодіжної комісії «Зеленого світу», Київського еколого-культурного центру та газети «Зелений світ».

Ще до реєстрації УМЕЛ у Мінюсті було започатковано програму «Моніторинг кислотних дощів». Нині ліга працює ще над втіленням програм з екологічної освіти та виховання, програми «Білий лелека», що спрямована на збереження не тільки цього птаха, а й народних природоохоронних традицій. Ліга має намір також допомагати молоді у розв'язанні її соціальних питань, зокрема під час працевлаштування молодих екологів.

Фінансуватиметься УМЕЛ завдяки спонсорським внескам. Проте її організатори сподіваються, що окремі програми ліги зможуть самі себе «утримувати». Втім, як зазначив голова УМЕЛ Ігор Кирильчук, ліга не є прибутковою організацією. І.Кирильчук, котрий має чималий досвід роботи в колишніх студентських дружинах охорони природи, вважає створення УМЕЛ новим витком в екологічному русі в Україні. Новизна цієї організації, зокрема, в тому, що її структури розгорнуті тільки по горизонталі.

Олена МАДАТЯН.

Університет має ... три інститути

Як гриби після дощу, ростуть інститути в Луцьку. Тільки за два останні місяці у Волинському державному університеті імені Лесі Українки почали діяти три інститути. Республіканський центр світоглядної освіти молоді реорганізовано в інститут соціальних наук, на базі факультету підготовки вчителів початкових класів створено інститут мистецтв, а факультет культури і кафедра фізичного виховання сьогодні — інститут здоров'я й фізичної культури. Останній має об'єднати проблеми й напрями роботи Мінчорнобиля, Міністерства у справах молоді та спорту. Кажуть, що такого інституту поки що в Україні нема. Звісно, це добре, що на Волині з'являються нові вищі навчальні заклади. А якщо подумати: чи не забагато їх отак зразу?

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Хоч до Львова, хоч до Маріуполя

Відкрито регулярну авіалінію за маршрутом Львів— Маріуполь—Львів. Першим рейсом до портового міста прибула делегація львівської мерії, яка взяла участь у святкуванні Дня Маріуполя. Підписано угоди про встановлення дружніх зв'язків між двома містами.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецька область.

Заява-протест

У зв'язку з постійним зниженням реальної заробітної плати, а також частими затримками її виплати Незалежна профспілка гірників України виступила із заявою. В ній наголошено на встановленні мінімальної заробітної плати на рівні мінімального споживчого бюджету, попередній щомісячній індексації заробітної плати, пенсій і стипендій та кримінальній відповідальності винних у затримці поточних виплат.

До речі

Тим часом керівники семи шахт ВО «Добропіллявугілля» одержують щодня 15—20 заяв про звільнення за власним бажанням. Незадоволені зарплатою, умовами праці, гірники масово залишають вибої, повертаються на село, йдуть у комерційні структури. Найвідданіші своїй професії їдуть у Росію працювати вахтовим методом.

«Алло, Луганськ? Сьогодні політати можна?»

Така у нього робота — навчати літати дельтаплани. Це й робота, і давнє, з юних літ, захоплення. Інженер Стахановського вагонобудівного заводу Валентин Стариков закінчив Харківський авіаційний інститут, 14 років займався парашутним спортом. Потім захопився дельтапланеризмом, і вже не захотілося переривати цей свій політ.

Десять років тому Стариков разом з групою друзів-ентузіастів виготовляв дельтаплани у підвалі житлового будинку. Згодом, коли на вагонобудівному заводі вирішили опанувати випуск дельтапланів, перейшов туди і поставив справу на промислову основу. То були дельтаплани без двигунів.

Зараз завод готується до масового випуску мотодельтапланів. П'ять із них вже заробляють заводу гроші. За допомогою мотодельтапланів, згідно з укладеним з господарствами договорами, обробляють хімікатами поля.

Валентин Стариков літає не тільки над полями, а й над рідним містом. Щоразу перед цим телефонує до Луганського аероклубу й просить дозволу літати в певний час, на певній висоті, в певному квадраті.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Біжи з усмішкою

«Будь справжнім бігуном, щоб усі життєві труднощі залишилися далеко позаду тебе в змаганнях твого життя»... — цей принцип було продемонстровано під час змагань «Біжи з усмішкою», організованих сумським центром Шрі Чинмоя. У забігу, що відбувся в центральному міському парку, взяли участь майже 200 дітей віком від 2 до 10 років. Короткі дистанції були посильні всім. Цікавість до «Веселих стартів» пояснювалась і тим, що в складі журі змагань був дворазовий олімпійський чемпіон сумчанин Володимир Голубничий.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

В період линяння раки дорожчають

У Запоріжжі на період до 10 жовтня встановлено заборону на ловлю раків у Каховському та Дніпровському водосховищах, а також у ріках, що в них впадають. Як повідомила агентству ПОДІЯ-ІПРИНДА іхтіологічна служба Запорізької держрибінспекції, кожного, хто насмілиться порушити заборону, буде покарано штрафом у сумі 60 тисяч карбованців за кожного спійманого рака.

Демократія коштує дорого,

або Розмова про те, чого нам бракує і де його шукати

Фонд «Євразія» хоч і приватна організація, проте не прибуткова. Її створили 1993 року для підтримки нових незалежних держав (нашими словами — СНД). 29 вересня Київське регіональне представництво, яке має під своїм крилом також Білорусь і Молдову, відзначило першу річницю діяльності. Наш кореспондент мала розмову з директором представництва Гретою БУЛЛ та головою соціологічного центру «Демократичні ініціативи» Іллею КУЧЕРІВИМ.

Г. Б. — Наш фонд виник, коли керівники США зрозуміли, що у країнах, створених на території колишнього Союзу, важко оперувати великими сумами. Значно легше мати справу з малими, але конкретними проектами, що не потребують надзвичайних витрат. Але Агентство міжнародного розвитку занадто заклопотана організація, щоб займатися дрібними проектами. Власне, для цього і було створено фонд, який вже має представництва у Києві, Москві, Владивостоці, Саратові і Ташкенті (щороку може виділити 16 млн доларів під гранти (програми, які фонд забов'язується фінансувати. — **Авт.**)

І.К. — Існування недержавних організацій надзвичайно важливе для суспільства. Завдяки їм у суспільстві існують плюралізм і демократія. Наш центр «Демократичні ініціативи» проводить незалежні соціологічні дослідження, проте, щоб бути незалежними, треба мати гроші, які може надати цей фонд.

На Заході така практика існує давно, з тією тільки різницею, що там можна знайти багату фірму, яка стане спонсором потрібних, хоч і неприбуткових організацій.

— Але «Євразія» створена і фінансується урядом США. Це накладає свій відбиток на роботу фонду?

І.К. — Ми також побоювалися, що «Євразія» не тільки контролюватиме нашу роботу, а й впливатиме на її результати. Наші побоювання виявилися марними.

Г. Б. — Уряд США заінтересований розвивати на території колишнього Союзу незалежні громадські організації, а також — готувати людей до роботи в умовах ринку, як у приватному, так і в державному секторах, у розвитку ринкової економіки, зокрема в Україні.

— Це слід розуміти, що США готують сприятливі умови для вкладання свого капіталу в українську економіку?

Г. Б. — Але це не мета нашого фонду. США, як і всі інші країни, зацікавлені, щоб Україна стала стабільною і економічно розвиненою державою. Проте й Україна повинна бути заінтересована, щоб до неї якнайшвидше прийшли іноземні інвестиції.

— Минув рік, як почало працювати Київське регіональне представництво...

Г. Б.— Дата не визначна і все ж за рік вдалося відкрити офіс, видати 30 грантів, зокрема за харківськими, луганськими, львівськими, бердянськими програмами. Ми працюємо разом з групою українських і американських експертів. Приймаємо проекти і від приватних, і від державних організацій, буває — навіть від окремих осіб: головне, — щоб цікавий проект.

До речі, останнім часом таких проектів не бракує.

Розмову вела Наталя ФІЛІПЧУК.

У країнах СНД:

Киргизстан

Указ про референдум

Всенародний референдум про внесення поправок до Конституції Киргизстану відбудеться 22 жовтня. Цю дату назвав своїм указом Президент республіки Аскар Акаєв.

На всенародне обговорення винесено дві конституційні поправки. Перша про те, що «зміни і доповнення до Конституції Киргизстану, закони республіки і інші важливі питання державного життя може бути винесено на референдум». Друга поправка стосується структури та порядку роботи законодавчої влади в республіці.

Казахстан

А система — японська...

Відтепер Японія сприятиме Казахстанові у здійсненні контролю за ядерними матеріалами. Це передбачено угодою, укладеною представниками урядів обох країн в Алмати.

За умовами угоди, Японія надасть Казахстану обладнання, необхідне для створення в ядерній державі досконалої системи контролю за ядерними матеріалами. Японська сторона взяла на себе зобов'язання регулярно направляти до Казахстану експертів у галузі створення й експлуатації такого роду систем, а також здійснювати регулярний обмін фахівцями в галузі використання атома.

Для фінансування японської програми сприяння Казахстану в створенні сучасної системи контролю за ядерними матеріалами будуть використані фонди оголошеного раніше Токіо пакета допомоги Алмати у демонтажі ядерних озброєнь, які дісталися Казахстанові у спадок від колишнього СРСР.

В'ячеслав БАТІН.

Фотофакт

Кому «Мерседес», а кому торба

Батьки цих хлопчиків, що жебракують під одним з найдорожчих готелів Софії (на фото) — колишні працівники державних підприємств, яких було звільнено у зв'язку зі структурною перебудовою болгарської промисловості. А жінка на другому знімку — донедавна робітниця машинобудівного заводу — нині заробляє на життя, продаючи газети власникам шикарних лімузинів.

Реформи в Болгарії, попри успіх, спричинили появу великої кількості «зайвих» людей, які ще не знайшли свого місця в новому економічному устрої. Однак болгари — оптимісти. Тому й вірять — усе минеться.

Фото Рейтер.

ЗАЯВА

Міністерства закордонних справ України з приводу часткового припинення санкцій проти Союзної Республіки Югославія

Минулого тижня Рада Безпеки ООН схвалила пакет резолюцій щодо становища в Боснії та Герцеговині. Їх мета — ізолювати ті сили в конфлікті, які не залишили надію вирішити проблему за допомогою зброї, та заохотити тих, хто готовий практичними діями сприяти припиненню кровопролиття.

Резолюція 943 (1994) від 23 вересня 1994 р. передбачає часткове, терміном на 100 діб, припинення окремих санкцій проти СРЮ, які були введені раніше резолюціями Ради Безпеки 757 (1992) та 820 (1993).

Згідно з її положеннями відновлюється перевезення пасажирів та їх особистих речей в аеропорт Белград, а також пасажирські перевезення на поромній лінії Бар (Чорногорія) — Барі (Італія).

Одночасно резолюція відміняє на той же строк заборону на участь СРЮ в спортивних змаганнях та культурних обмінах.

Міністерство закордонних справ України відзначає збалансований, неупереджений характер схвалених Радою Безпеки рішень і звертає увагу на можливість відновлення зв'язків з СРЮ в галузях, зазначених у згаданій резолюції. МЗС України сподівається на подальші кроки РБ у напрямку послаблення санкцій у залежності від прогресу в розвитку ситуації в Боснії та Герцеговині та регіоні в цілому.

В Україні впевнені, що конфлікт в Боснії та Герцеговині може бути вирішений тільки політичним шляхом з урахуванням інтересів всіх етнічних общин, що проживають на її території.

Всі президенти до нас у гості...

Як стало відомо «Інтерфаксу-Україна» з джерела в адміністрації Президента Білорусі, Олександр Лукашенко має прибути в Україну з дводенним візитом 7 жовтня. Очікується, що О.Лукашенко візьме участь у святкуванні 50-ї річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників. Оргкомітет щодо відзначення цієї дати запросив узяти участь у святкуванні лідерів усіх держав СНД.

6 жовтня для участі в урочистостях до Києва має прибути голова уряду Росії Віктор Черномирдін. Цього ж дня заплановано його зустріч з Президентом Кучмою, а також переговори з Прем'єр-міністром України Віталієм Масолом.

З гарантією

Україна й Міжнародна агенція з атомної енергії (МАГАТЕ) уклали Угоду про застосування гарантій до всього ядерного матеріалу в мирній ядерній діяльності.

Як сказано в повідомленні для преси прес-центру МЗС України, встановлення під гарантії МАГАТЕ всього ядерного матеріалу, що його використовують у мирній ядерній діяльності, дасть змогу зняти обмеження на постачання ядерного палива та спеціального обладнання для українських атомних електростанцій.

Найближчим часом МАГАТЕ встановить апаратуру спостереження та нагляду на всіх ядерних установках України. З цією метою лише в 1995 році міжнародне співтовариство планує витратити майже 450 тисяч доларів.

Від України Угоду підписав голова Державного комітету з ядерної та радіаційної безпеки України Микола Штейнберг, якого цього тижня було обрано заступником голови Ради директорів МАГАТЕ.

ЯК МИ ЖИВЕМО
Факти, події, коментарі

Освіта

Осипається стеля очеретом,
а діти мовчать і... вчаться

Село Боратин розташоване неподалік Луцька. Навпростець — кілометрів за два буде. Тут — одна з найбільших шкіл Луцького району. В трьох старенських-престареньких приміщеннях — 215 дітей. Директор Олександр Ведринський спочатку показав мені найкраще приміщення. У всіх шести класах грибок з'їв підлогу. Вона провалюється під ногами, ніби ідеш трясовиною... В одному класі її геть зірвали, залили цементом, який покрили лінолеумом. Цвіль на стінах побілували, щоб не так впадала в око. Вікна взагалі не відчиняються. В класах — бачки з водою, вішалки на одяг... Взимку діти на уроках сидять в куртках і пальтах.

Один з будиночків споруджено ще 1904 року. Стеля з очерету. З бібліотеки забрали книжки — там над головою висить очерет.

— Хліб завозять двічі на тиждень, — скрушно мовила кухар Раїса Пічула. — Діти їдять черствий. Цибулю приносять з дому. Дослідне господарство «Боратин» нам трошки допомагає продуктами, але ж ми не жебраки...

Більш як двадцять учителів працюють в одній кімнатці, де впритул стоїть вісім столів, за якими й готуються до уроків. Узимку біля грубки займають чергу, щоб погріти руки. З них восьмеро — колишні учні цієї школи. Керівник шостого класу Валентина Мілінчук у класі, де вчаться її учні, сиділа вісім років. Досі зберігається її парта. Зрештою, вся ця школа — музейний експонат. Гріх казати, але в школі немає радіо.

Якщо в такій школі ще вчаться діти, то заслуга в цьому їхніх батьків і вчителів. Саме вони власноруч по кілька разів на рік роблять ремонт. Цього літа шість груб переклав, оштукатурив Ярослав Бондарець, діти якого тут вчаться.

На шкільному подвір'ї біля старого горіха купа гілляччя. Трухляві дошки із зірваних підлог... Так школа готується до зими.

Діти місцевого начальства вчаться в Луцьку. Там вони й живуть. У цих аварійних приміщеннях колись, кажуть, чеський пан слуг тримав...

Два роки тому розпочали будівництво нової школи. Звели стіни. Будівництво зупинено, бо ніхто його не фінансує. Дали 250 мільйонів карбованців. На три тижні вистачить роботи. А потрібно десятки мільярдів.

І нарешті на цю тему відбулася розмова з головою Луцької районної Ради Іваном Луциком:

— Робимо все можливе, щоб школу збудувати. Щоб наступного року учні села вчилися вже в новій.

Дай Боже, щоб так і було. Але попереду зима. Поки не вдарили морози, зверніть увагу на школу в Боратині. Цієї уваги чекають діти. Наші діти.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

МАРМУР ЗАГНАЛИ «НАЛІВО»,
а голова сільради чекає відповіді від президентів

У центрі села височить бронзове погруддя уславленого льотчика, неподалік — його остання бойова машина з 62-ма зірочками на корпусі. Так увічнено пам'ять єдиного серед воїнів-українців тричі Героя Радянського Союзу Івана Кожедуба на його батьківщині, в селі Ображіївка.

Пішов із життя Іван Микитович недавно, надовго переживши війну. Багато ж його односельців не повернулися додому з кривавого побоїща. Точну цифру загиблих — 770 чоловік (майже половина нинішнього населення Ображіївки) назвав голова місцевої сільради І.Осипенко, родина якого також зазнала тяжких втрат. Десь у Білорусі поліг батько, прийшли «похоронки» і на трьох братів матері. Ось чому так близько до серця він бере усе, що пов'язано з пам'яттю про війну, з долями земляків, які пережили Велику Вітчизняну...

— Нині на території сільради мешкають 120 учасників бойових дій і солдатських удів, — розповідає Іван Федорович. — Дедалі менше їх залишається з нами. Ось лише в серпні чотирьох ветеранів поховали. А ті, кому Бог дав довшого віку, здебільше немічні і хворі. Чим і як підтримати їх на схилі літ, цієї скрутної години? Спасибі місцевому радгоспу «Ображіївський», шосткинському виробничому об'єднанню «Свема», які допомагають заготовити й розвезти ветеранам дрова! Господарство підсобляє ще й продуктами. А ще якусь побутову дрібничку можемо зробити... Але знову ж таки — не без участі співчутливих господарників.

Прикро про це говорити, але сільська влада, яку уособлює Іван Осипенко, не має навіть власного бюджету і змушена, по суті, жебракувати, розшукуючи кошти на найнеобхідніше. Навіть завезти балон газу фронтовикові — то вже проблема, не кажучи про забезпечення державних пільг, передбачених законом про статус ветеранів.

А ще ж хоче голова зрештою втілити в життя свою давню мрію: спорудити гідний пам'яті усіх полеглих земляків меморіальний комплекс. Щоб там, де погруддя й літак Івана Кожедуба, на плитах викарбувати прізвища всіх, хто поклав життя за свободу Батьківщини. Уже є гарний проект. Одна з приватних шосткинських фірм навіть розпочала завозити будівельні матеріали. Та згодом справа зупинилася — фірма загнала мармур «наліво», і тепер сільрада добивається справедливості через арбітраж. Але Іван Федорович не відступає від свого — уже в столиці шукає будівельну організацію, яка могла б довести діло до кінця. Заодно написав листа Президентам України і Росії. Майже півстоліття простояв бюст уславленого льотчика. За цей час і плити довкіл просіли, і карбування на постаменті вже майже не видно. Наближається 50-річчя Перемоги, то чи не могли б у Києві і Москві, враховуючи значущість постаті Кожедуба в спільній для обох народів історії, посприяти реставрації пам'ятника?

Святкуватимуть день визволення України в Ображіївці, можна сказати, традиційно, по-сільському — «вогник» для фронтовиків, скромні подарунки і святковий обід. З піснями, спогадами і гіркими сльозами... Бо війна залишається з нами болем принаймні доти, доки живуть її учасники і свідки.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Дещо про «курку» та «гусеницю»,
або Трудові колективи перемагають, а всі інші — програють

Піком приватизації комунальної власності став 1993 рік. Дрібні об'єкти, в основному невиробничої сфери, продавали з аукціонів в основному за суми, що перевищували початкові в середньому більш як у 50 разів. Причому практично з аукціонів продавали не самі об'єкти нерухомості, а право оренди комунальних приміщень і надання послуг у невиробничих сферах, тобто в торгівлі, громадському харчуванні та побуті. Це зумовило тоді надзвичайний ажіотаж, але, як кажуть у народі, курка знесе одне яйце і так кудкудакає, що про це знають усі, а гусениця з'їсть увесь садок — і жодного галасу, проте врожаю нема.

Так от, у цей же час, коли всі говорили про аукціони, під час яких приватизовували дрібну частку підприємств комунальної власності за реальними ринковими цінами, тихенько, за мізерними цінами, які аж ніяк не можна назвати ринковими, приватизовували підприємства загальнодержавної власності.

Можу навести приклад. З величезним порушенням чинного законодавства наприкінці 1993 року було приватизовано рівненську фірму «Рівнебуд». А це — 8 гуртожитків, 9-поверховий будинок навчально-курсового комбінату та оздоровчий комплекс у селі Олександрії. Власником «Рівнебуду» став трудовий колектив, що налічує трохи більш як двісті чоловік, і коштували ці об'єкти лише мільярд з гаком карбованців. На той час реальна ціна цієї нерухомості, на мою думку, становила не менш як 70 мільярдів карбованців.

А приватизовувати такі об'єкти потрібно було способом акціонування, і тоді свої майнові сертифікати змогли б укласти всі будівельники міста, а також багато рівненців, які працюють у невиробничих сферах.

І такі приклади непоодинокі. Зокрема, тільки в Рівному у такий спосіб приватизували всі колишні обласні бази (зважте, знову невиробнича сфера!). Загальна ціна всіх приватизованих у такий спосіб об'єктів, враховуючи довгострокову оренду землі, становить приблизно 3 трильйони карбованців, а продано їх було за ціною, що дорівнює приблизно 15 мільярдам. От вам, шановні громадяни, й «гусениця»! А все те, що приватизована з комунальної власності за цей же час, — лиш «яйце».

При цьому комунальні органи приватизації не забувають про головну мету приватизації — підвищення ефективності роботи об'єктів загальнодержавної власності, приватизованих таким собі «гусеничним» способом, тобто шляхом викупу трудовими колективами.

Я не хочу «підводити» під ці узагальнення виробничі колективи, основні засоби яких невеличкі або дуже спрацьовані протягом тривалої виснажливої експлуатації. Але на об'єктах невиробничої сфери хочеться зупинитися окремо. Візьмімо для прикладу ту саму фірму «Рівнебуд» з викупленим гуртожитком, офісним будинком та оздоровчим комплексом. Наївно думати, що після приватизації цієї фірми в Рівному ефективніше працюватиме будівельна індустрія.

Керівництво вже акціонерного товариства «Рівнебуд» частково відселило зі своїх гуртожитків будівельників та працівників інших сфер народного господарства, котрі скаржилися на надмірну плату за проживання, і надало приміщення в оренду банкам, комерційним структурам і навіть державним установам, але вже за реальною ринковою ціною. Скажіть, будь ласка, навіщо такому трудовому колективу розвивати будівельну індустрію в Рівному, якщо можна безбідно прожити й на орендну плату? Те саме здебільшого сталося із оптовими базами, які здали підприємливим людям свої площі в оренду та регулярно отримують плату за майно, що колись було загальнодержавне або народною власністю. Працівникам таких підприємств уже не потрібно «сушити мізки» над підвищенням ефективності виробництва та використання наявних площ.

Декотрі можуть поставити слушне запитання: а де ж ти раніше, шановний, був і чому пишеш ці рядки після відповідної постанови Верховної Ради? Можу запевнити, що в цьому плані моя совість та совість моїх однодумців чиста — протягом останніх двох років ми намагалися роз'яснити ситуацію, що склалася. Зокрема, про це казано на семінарах з питань приватизації, надіслано відповідні звернення до Верховної Ради, Президента та Кабінету міністрів.

Проте, на жаль, державні рішення знов відтворили ситуацію, яка примушуватиме «курку» замовкнути. Саме цій меті служить відомий указ про вертикальне підпорядкування місцевих фондів комунального майна. Цим указом фактично створено ситуацію, за якої навіть ті невеличкі приклади справедливої для усіх громадян приватизації віддійдуть у минуле.

Безумовно, ринок, врешті-решт, поставить все на свої місця. Після створення вторинного ринку підприємства ті колективи, які не зможуть працювати самостійно, збанкрутують і рано чи пізно потраплять до рук справжніх власників. Проте на це потрібні роки, протягом яких український народ не матиме змоги отримувати якісні продукти та послуги. Отже, «гусениця» в умовах ринку приречена. Але чи вистачить сил «курці», долаючи опір недалекоглядного українського керівництва, й надалі робити свою справу, яка йде на користь усім нам?

Петро КУЛЬЧИНСЬКИЙ,
директор Рівненського Фонду державного комунального майна.

А сільрада безсила

Гнітюче становище на селі в комунально-побутовій сфері. Ателье побутового обслуговування, не витримавши податкових пресів держави, скрути з транспортом і постачанням матеріалів, закрилися.

Ледве животіє районний комунгосп. Він не займається ремонтом водозабірних колонок. Колективні сільгосппідприємства, якою мірою вони спроможні в своєму кризовому стані, ще допомагають врятувати від закриття споживчу кооперацію, харчують школярів, вишукують останні ресурси для газифікації, будівництва житла. А сільська Рада нічого не може зробити. Немає у неї ні відповідних повноважень, ні можливостей для налагодження роботи комунально-побутової сфери на селі.

В.ЯНЧУК,
голова Новоолександрівської сільської Ради.

Новоолександрівка
Синельниківського району
Дніпропетровської області.

Факт

Видання, яке не має аналогів в Україні

Завершено роботу над виданням «Російсько-українсько- англійський словник правничої термінології. Труднощі терміновживання». Воно підготовлене групою «Правничі словники України» Української правничої фундації, зокрема авторським колективом у складі С.Воробйової, Ю.Зайцева та Н.Соломашенко.

Видання не має аналогів в Україні та за її межами. Оскільки йдеться не тільки (і не стільки) про фіксацію певних явищ у мові, а про унормування української правничої термінології. Усього за 8 місяців автори опрацювали величезний обсяг матеріалу: від усіх спеціалізованих словників до джерел права (кодексів, законів тощо). В результаті виявлено майже 650 випадків труднощів терміновживання. Усі вони ретельно опрацьовані, запропоновано варіанти щодо нормативного відтворення того чи того правничого поняття.

МОТОРОЛА В УКРАЇНІ

4 жовтня в Національній опері України відбудеться урочисте відкриття представництва американської корпорації МОТОРОЛА, але фірма вже має певний досвід роботи в Україні. Починаючи з 1990 року МОТОРОЛА проводить для українських спеціалістів семінари з проблем зв'язку і телекомунікації, влаштовує експозиції свого обладнання, бере участь у міжнародних галузевих виставках, що відбуваються в Україні.

Сьогодні МОТОРОЛА представлена у найбільших промислових центрах України через своїх дистриб'юторів та дилерів з пейджингового та мобільного зв'язку. Наші посередники працюють у Києві, Харкові, Дніпропетровську, Одесі, Львові, Донецьку, Миколаєві, Сімферополі та Тернополі. Наші сотові телефони розповсюджує компанія «Український мобільний зв'язок» (UMC). Щойно відкритий у Києві офіційний центр технічного обслуговування гарантує кожному нашому клієнту високу якість сервісу.

З метою допомоги Україні у підготовці покоління майбутніх фахівців у галузі телекомунікації українське Представництво розробило план спеціальних навчальних заходів спільно з Одеською державною академією зв'язку та Київським політехнічним інститутом.

Будучи світовим лідером у виробництві магістральних систем радіозв'язку для життєвих потреб суспільства (поліція, протипожежна охорона, швидка медична допомога тощо), МОТОРОЛА передала Управлінню внутрішніх справ міста Києва демонстраційну діючу систему радіозв'язку, що працює нині в столиці України.

Діяльність МОТОРОЛИ в Україні не обмежується лише сферою технічної допомоги. Спільно з Українським дослідницьким інститутом у Гарварді МОТОРОЛА надала стипендію одному з українських учених для вивчення й дослідження питань ринкової економіки в Гарвардському університеті.

Українське Представництво виступило також спонсором кількох культурних акцій, надаючи підтримку українським артистам, художникам і літераторам.

МОТОРОЛА пишається тим, що бере участь у діловому житті України. Ми маємо намір розширити наші інвестиції в економіку України і тим самим допомогти українському народові.

Оволодіваючи передовими технологіями зв'язку, Україна, ми певні того, швидше рухатиметься в майбутнє. Фірма МОТОРОЛА є її надійним партнером на цьому шляху.

MOTOROLA

	«Енерготехнологія та інформатика»	Колесніков Сергій Володимирович	тел.:(044) 2214327 факс:(044) 2209779
	Міненерго України UCom	Гусовський Сергій Михайлович	тел.:(044) 2282327 факс:(044) 2282327
Харків	Юг-ТВ	Двадненко Володимир Якович	тел.:(0572) 219476 факс:(0572) 219449
Дніпропетровськ	ІнПроКом	Петрусь Олександр Васильович	тел.:(0562) 455206 факс:(0562) 452301
Львів	Інформаційні Системи	Янжула В'ячеслав Михайлович	тел.:(0322) 728963 факс:(0322) 720620
	LIS	Кліш Тарас	тел.:(0322) 723633
Сімферополь	Soft Dynamic	Рибовалов Сергій Миколайович	тел.:(0652) 292666 факс:(0652) 276038
Миколаїв	LAD-Service	Мазін Сергій Олексійович	тел.:(0512) 371710 факс:(0512) 371711
Тернопіль	Anico	Гнатюк Андрій	тел.:(03522) 50593 факс:(03522) 22425
Донецьк	НІКРІ	Криворучко Володимир Якович	тел.:(0622) 353811 факс:(0622) 351296

ДИСТРИБ'ЮТОРСЬКА МЕРЕЖА ДЕПАРТАМЕНТУ ЗАСОБІВ НАЗЕМНОГО РУХОМОГО РАДІОЗВ'ЯЗКУ ФІРМИ МОТОРОЛА

Київ	Attis-Telecom	Лісіцин Євген Борисович	тел.:(044) 2748113 факс: (044) 2740270
	Квазар-Мікро	Оліфіров Віктор Миколайович	тел.:(044) 5172769 факс:(044) 5168608, 5168496
Харків	Юг-ТВ	Двадненко Володимир Якович	тел.:(0572) 219476 факс:(0572) 219449
Одеса	Дагма	Смелаш В'ячеслав Олександрович	тел.:(0482) 223282 факс:(0482) 223282
Дніпропетровськ	ІнПроКом	Петрусь Олександр Васильович	тел.:(0562) 455206 факс:(0562) 452301
Львів	Інформаційні Системи	Янжула В'ячеслав Михайлович	тел.:(0322) 728963 факс:(0322) 720620
Сімферополь	Soft Dynamic	Рибовалов Сергій Миколайович	тел.: (0652) 292666 факс: (0652) 276038
Миколаїв	LAD-Service	Мазін Сергій Олексійович	тел.:(0512) 371710 факс:(0512) 371711

ДИЛЕРСЬКА МЕРЕЖА ДЕПАРТАМЕНТУ ЗАСОБІВ СИСТЕМ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ВИКЛИКУ (ПЕЙДЖИНГУ) ФІРМИ МОТОРОЛА

Київ	Attis-Telecom	Лісіцин Євген Борисович	тел.: (044) 2748113 факс:(044) 2740270
	Квазар-Мікро	Оліфіров Віктор Миколайович	тел.:(044) 5172769 факс:(044) 5168608

Пані та панове!

«ПРАВЕКС-БАНК»

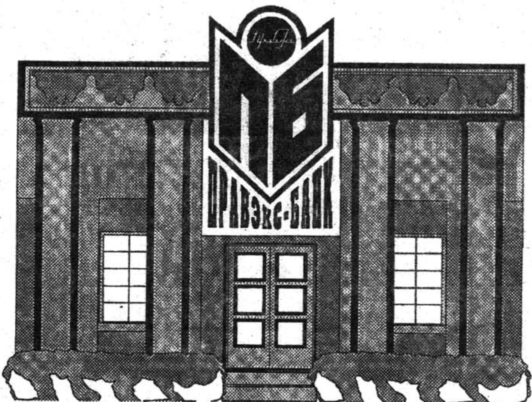
• **обслуговує** клієнтів за системою «КЛІЄНТ-БАНК»;

• **надає** валютні та карбованцеві кредити юридичним та фізичним особам під заставу нерухомості, цінних речей, антикваріату;

• **пропонує** 20% річних у валюті по вкладах фізичних осіб;

• **виконує** платежі до країн ближнього і дальнього зарубіжжя через власні прямі кореспондентські рахунки у найкращих банках світу;

• **виплачує** готівку у будь-якій валюті по дорожніх чеках American Express, Visa, Thomas Cook і кредитних картках Visa, Eurocard/Mastercard, Diners Club International.

Адреса: Київ-21, Кловський узвіз, 9/2.
Телефони: (044) 294-79-96, 294-85-49, 294-82-22.
Факс (044) 294-84-00: Телекс 631250 ALINA SU.

• професійне слухопротезування,
• індивідуальні вушні вкладиші,
• усе необхідне для апаратів,
• гарантія та ремонт у 150 країнах.

ЦЕНТР СЛУХОВОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ «АВРОРА»

Адреса: Україна, 252057, м.Київ, вул. Академіка Янгеля, 16/2 (поліклініка КПІ)
Тел.: 274-12-42, 274-59-83, 274-60-98, 441-95-73. Факс (044) 274-39-79.

Дорогі кияни та гості столиці!
ЗНАЙТЕ:

Здорові зуби — це впевненість в майбутньому, успіх у бізнесі!!!
Отож звертайтеся до найсучаснішої стоматологічної клініки «Cabot and C°»!
У нас — все без болю, на найновішій американській апаратурі за новітньою технологією.

Наша адреса:
вул. Артема, 52-а.
Тел: 244-58-55, 211-83-92.

Завод-изготовитель предлагает недорогие быстроокупаемые аппараты для приготовления:
— сахарной ваты с электронагревом;
— настоящего HOT-DOG (горячая булочка с сосиской);
— хрустящего картофеля и картофеля ФРИ;
— воздушной кукурузы (POPCORN) с сырьем;
— пончиков в сахарной пудре;
— электрокоптильни и жарочные шкафы.

Гарантийное обслуживание, справки СЭС, инструктаж — бесплатно.

Тел. в Харькове (0572) 14-91-46, 47-42-60 (кругл.), 32-65-05, 22-75-72.

Предпринимателям, фермерам, застройщикам!

Реализуем (возможен бартер на металл, сельхозпродукцию и продовольствие) надежное, экономичное и малогабаритное оборудование в комплекте с технологиями для производства стройматериалов:

станки для изготовления шлакоблоков, простеночных и бордюрных камней, тротуарной плитки, цементно-песчаной черепицы, конька;

ручные формы для изготовления элементов декоративной изгороди из бетонных смесей, а также бетоносмесители 0,15 и 0,5 куб.м, ручные тележки, машины для сверления отверстий в бетоне (диаметр 25—160 мм), трансформаторы 380/36 В, вибраторы электромеханические, электрогайковерты до 16 мм, 220В.

Тел.: (0482) 25-09-55, 32-67-86.

Реализуем со склада в г. Киеве:

— сепараторы-сливкоотделители ОС-Б (1т/ч), ОС2Т-3 (5т/ч), ОС-2Д-500 и другие;
— сепараторы пивные;
— станки токарные IН65, I6К40, МК60-56, IК62, IМ-63 и др.;
— станки фрезерные 6Т83, 6Т82Г и др.;
— пастеризаторы ОКЛ-10, ПТУ-10, ОК2Н-5;
— ножницы гильотинные НК3418;
— прессы однокривошипные 25 тонн усилия.

Тел. (044) 552-97-82, 552-92-83, 552-96-74.

ІЗ СУДДІВСЬКИХ ПРОТОКОЛІВ

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 11-й тур.

Евіс — Карпати. 1:1. 5500. 0:1 Зуб (58), 1:1 Бугай (80). **Кремінь — Торпедо. 5:1.** 6000. 0:1 Аваков (2), 1:1 Коновальчук (24), 2:1 Лаба (56), 3:1 Троїцький (68 з пенальті), 4:1 Ратій (80), 5:1 А.Корпонай (84). **Нива (Тернопіль) — Кривбас. 0:2.** 7500. 0:1 Громов (6), 0:2 Громов (54). **Нива (Вінниця) — Прикарпаття. 2:0.** 5000. 1:0 Гайдаржі (42), 2:0 Лактіонов (84). На 17-й хв. Гайдаржі не реалізував пенальті. **Волинь — Шахтар. 1:1.** 4000. 0:1 Воскобойник (55), 1:1 Федецький (85). **Темп — Таврія. 0:1.** 4000. 0:1 Антюхін (80). **Зоря-МАЛС — Дніпро. 0:2.** 5000. 0:1 Полунін (56), 0:2 Захаров (80). **Металург — Динамо. 2:2.** 12000. 0:1 Ребров (4), 1:1 Вачін (22), 2:1 Тищенко (30), 2:2 Леоненко (35). Матч **Верес — Чорноморець** грався учора, і подробиці про нього в наступному числі.

	В	Н	П	М	О
Динамо	8	3	0	29-11	27
Шахтар	8	2	1	25-5	26
Таврія	8	1	2	23-8	25
Дніпро	8	1	1	20-9	25
Чорноморець	7	1	2	18-9	22
Кривбас	6	2	3	10-7	20
Карпати	4	3	4	10-14	15
Верес	4	2	4	12-12	14
Нива Вц	4	0	7	16-16	12
Торпедо	4	0	7	11-19	12
Зоря-МАЛС	4	0	7	15-24	12
Кремінь	3	2	6	15-17	11
Прикарпаття	3	2	6	10-16	11
Металург	3	2	6	12-19	11
Нива Тр	2	3	6	12-17	9
Темп	2	3	6	9-15	9
Волинь	2	2	6	9-19	8
Евіс	2	1	8	10-29	7

Першість країн. Перша ліга. 11-й тур. Буковина — Норд-АМ-Поділля. 0:1. Тимченко (42). **Нафтовик — Борисфен. 0:1.** Прудіус (85). **СБТС — Ворскла. 1:0.** Кулаковський. **СК Одеса — Сталь. 3:0.** Козакевич (28), Мусолітін (47), Яблонський (84). **Металург — Бажановець. 2:2.** Олійник (15), Бабич (39) — Федоров (40), Заєв (56). **Хімік (Житомир) — Закарпаття. 0:0. Металіст — Скала. 0:0. Хімік (Сіверськодонецьк) — Кристал. 2:0.** Живаченко (43, 66). **Зірка-Нібас — Поліграфтехніка. 3:2.** Мізенко (32), Олійник (54), Михайленко (87) — Ільєнко (14), Панчишин (41). **Нафтохімік — Дніпро. 3:2.** Свистун (44), Яремко (48), Мурадян (87) — Железний (20), Остапов (46). **Динамо-2 — Карпати. 1:0.** Костюк (43).

Першість країни. Друга ліга. 11-й тур. Сіріус — Віктор — 3:1, Галичина — Динамо (Луганськ) — 3:2, Газівник — Металург (Костянтинівка) — 4:0, Явір — Шахтар — 1:0, Десна — Медіта — 0:1, ФК Львів — Чорноморець-2 —1:0, Рось — Таврія — 1:1, Дружба — Артанія — 2:0, Азовець — Меліоратор — 0:1, Титан — Чайка — 3:2, Металург (Керч) — Динамо (Саки) — 3:1.

«Шахтар» ніяк не вгамується

Ми вже звикли до того, що вірус «більшовицько-пролетарської» непокори з будь-якого приводу часто-густо вражає цей край. Коли бунт бере гору над законом, над здоровим глуздом, зрештою. Не виняток тут і спорт, зокрема футбол.

Нагадаємо суть конфлікту, який виник після календарного матчу чемпіонату між тернопільською «Нивою» і донецьким «Шахтарем». Керівництво останнього звернулося зі скаргою до Комісії у справах молоді і спорту Верховної Ради та Міністерства у справах молоді і спорту, вимагаючи переграти цей матч, на результат якого (2:1 на користь тернопільців), вплинула груба суддівська помилка.

Хоча АТ «ФК «Шахтар», Донецьк» тоді й не зверталася до ФФУ, але ця організація 24 вересня на засіданні свого виконкому розглянула ту петицію. Про рішення виконкому найвищого футбольного органу країни ми вже інформували наших читачів. Покарано арбітрів — Авдиша і Панчика. Вони не обслуговуватимуть матчі національних турнірів до кінця першого кола.

Таке рішення не задовольнило керівництво «Шахтаря». З Донецька знову лунають погрози, що клуб з 15 жовтня припинить виступи в чемпіонаті країни. Але цього разу лист надіслано й на адресу президента ФФУ.

— **То що скажете з цього приводу?** — запитую Віктора Банникова.

— Ось цей лист. Поки що він — єдине офіційне звернення до нас. Хочу наголосити одразу на істотній обставині. У протоколі матчу «Нива» (Тернопіль) — «Шахтар» (Донецьк), підписаного донецькими тренерами, немає жодних претензій стосовно підсумку зустрічі. І, нарешті, протягом 24 годин (за регламентом) після тернопільської зустрічі офіційного протесту від «Шахтаря» до федерації не надходило. Отож, підстав для перегравання просто немає. Однак ми винесли це питання на виконком федерації. І він переважною більшістю відхилив варіант перегравання. Хоча в проекті рішення, який я особисто пропонував членам виконкому, передбачалося перегравання, значно жорсткіші санкції до Авдиша, Панчика та інспектора зустрічі Стародубцева, усунення від посади голови суддівського комітету. Але, повторюю, більшість членів виконкому прийняла рішення, яке не сподобалося в Донецьку.

До речі, 19 жовтня плануємо зібрати в Києві раду президентів клубів і постараємося розв'язати питання з утворенням Професіональної футбольної ліги (ПФЛ). Звичайно, серйозно говоритимемо й про професіональний статус арбітрів.

— **І що ж буде, якщо «Шахтар» зніметься з чемпіонату?**

— Повірте, я дуже не хотів, щоб емоції взяли гору над здоровим глуздом. Адже «Шахтар» — це не просто команда, а ціла епоха в історії українського футболу. І не може її долю вирішувати одна або невелика група людей. Інакше клуб втратить статус нелюбительського і зможе виступати хіба що в першості області. Я особисто дуже не хотів би такого фіналу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 385317.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311188.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».